

שית ופסיכולוגית, עד כי תוכל לזכות שוב באמון הציבור, שמאס בה ב-1977? מי ינהיג אותה במשימה זו?

השבוע נורתה הירייה הראשונה במאבק זה. אך לא ברור מי ירה אותה.

הדבר בא בסידרת המאמצים של אמנון ברזילי ביומון הארץ. הכתב-לענייני-מפי לגות גילה כי מתנהלת במפלגת העבודה פעולה שקטה ושיטתית להקמת גוף מרכזי חדש. שבראשו עומדים יעקב לווינסון, אישה-מיסתורין של בנק הפועלים, ומוסה חריף, שליט התנועה הקיבוצית של הי מפלגה.

האם היתה זאת הכרזת-מלחמה ראשונה של לווינסון ואנשיו? מי שמכיר את שני

בגין ועזר ככנסת חיבוך אחרון?

טותיו של הבנקאי שונאי הפירסומה, הטיל בכך ספק. הועלתה ההשערה הפוכה: ש- היתה זאת יריה מצד שימעון פרס, כדי להחניק את הנסיון בעורו באיכו.

אך מאמציו של לווינסון נראים רציניים. הוא עטור הייתה כמי ש- חודל גם כלכלי בכנף שדק וכמו שמוכשרי לבנות מערכת מסועפת של נאמנים, יש לו דיעות מגובות ונות ומתקדמות בשטח החברתי, וגישה יונית לעניינים מדיניים.

למי שסבור כי מפלגת העבודה זקוקה לשיקום רציני, נראה לווינסון כאיש מת- אים, לעומת פרס חסרה-העקרונות והי חלקלק.

עד כה עמדה המפלגה בסימן המילחמה והשיגאה השוררת בין פרס ויצחק רבין. אך רבים במפלגה סבורים כי משניהם לא תצמח הישועה, וכי יש להעלות מנהי- גים חדשים לגמרי. יצחק נבון, המעורר את פחד הליכוד, אינו נראה כמועמד מע- שי. יומרתו של מרדכי גור היא מגוחכת. יעקב לווינסון הוא בעל הסיכוי הרב ביותר, אך לא תהיה זאת דרך קלה, והניצחון אינו מובטח לכלכלן הנחבא-אלי-הכלים. שימעון פרס ואנשיו הם בעלי יכולת רבה במפלגה, והם יעשו את הכל כדי לטרפד כל מתחרה.

לאנשי פרס יש טענה פשוטה: אין שום צורך במהפכות. השילטון יחזור למפלגת העבודה אוטומטית, תכופות בשל הנופל מן העץ. מפני שהליכוד ינחל כישלון טוטאלי.

זה עשוי להיות נכון — אלא אם כן יקום כוח חדש, שיאסוף אל קירבו את מאוכזבי הליכוד ו- מיואשי ד"ש, שאינם רוצים כי שיכת המערך שלא שכת כלום ודא למד כלום.

במדינה

הממשלה

זהירות שיא

פתע פשטה בכל

רחבי הארץ ההרגשה:

העסק אינו דופק

התאריך ההיסטורי — 17 במאי — עבר מבלי לעורר תשומת-לב. חוץ מכמה עיתונאים, המחפשים תמיד נושא לכתי- בה, לא ציין אותו איש.

ראשי הליכוד, שהשתוללו לפני שני- תיים מרוב שימחה, לא עלזו השבוע. השימחה היתה מהם והלאה — מילבד שימחה ארליך.

לא היו חגיגות-ניצחון, עצרות-ניצחון, תרועות-ניצחון.

תחת כל אלה עמדה בחלל תחושה עמו- קה של כישלון, חשש ותיסכול.

כלפי מטה. אין דבר מיסטורי יותר מ- אשר דעת-קהל. היא מורכבת מדעתם של מאות אלפי בני-אדם בודדים, המושפעים מאלף ואחת תופעות שונות, ובכל זאת מורגש ביום בהיר אחד כי "דעת-הקהל השתנתה".

זה קרה השבוע — בלי קשר לתאריך ההיסטורי, לפתע, בוקר אחד, היה ברור לכל: שילטון-הליכוד נתון בסכנה.

העידו על כך המיספרים היבשים של הסטטיסטיקאים. המערך השתווה במיש- אלי דעת-קהל לליכוד. ההתאוששות ה- קצרצרה של הליכוד, שבאה עם חתימת הסכס-השלום עם מצריים, כבר נשברה. המגמה היא ברורה — כלפי מטה.

אך לא היה צורך בסקרים סטטיסטיים. הדבר היה מורגש ברחוב, במישרי ה- מיסלגות, בבתי-הקפה.

עוד לפני כמה חודשים כלל לא עלה על הדעת כי הליכוד עלול להפסיד את השילטון כבר בבחירות הבאות. השבוע לקחו גם ראשי הליכוד אפשרות זו ב- חשבון, והזכירו אותה בוויכוחים פומביים.

הצי מעברה. מה גרם לכך?

היו בליכוד שהתנחמו בכך שזה הכל עניין כלכלי, ארליך נכשל, אם ישתנה ה- מצב והאינפלציה תקטן, יסתדר הכל.

וזיה טעות גמורה. האינפלציה הדהרת היא, אולי, הסימן הבולט ביותר של כיש- לון הליכוד, מפני שניתן למדוד אותה במיספרים סטטיסטיים. 8.7% בחודש הוא מיספר מאיים.

שימחת-השלום החמיצה במהירות מד- הימה. אסון נהריה, פעולות-המילחמה ב- לבנון, החלטות הממשלה והתגובות הבאות ממצריים מנחילים לכל את התחושה כי השלום המיוחל לא בא, אלא רק הסכס- נפרד עם מצריים. החלטת הליכוד להח- זיק בכל מחיר בגדה המערבית עוצרת את הגלגלים שהיו צריכים להוביל אל גן-העדן.

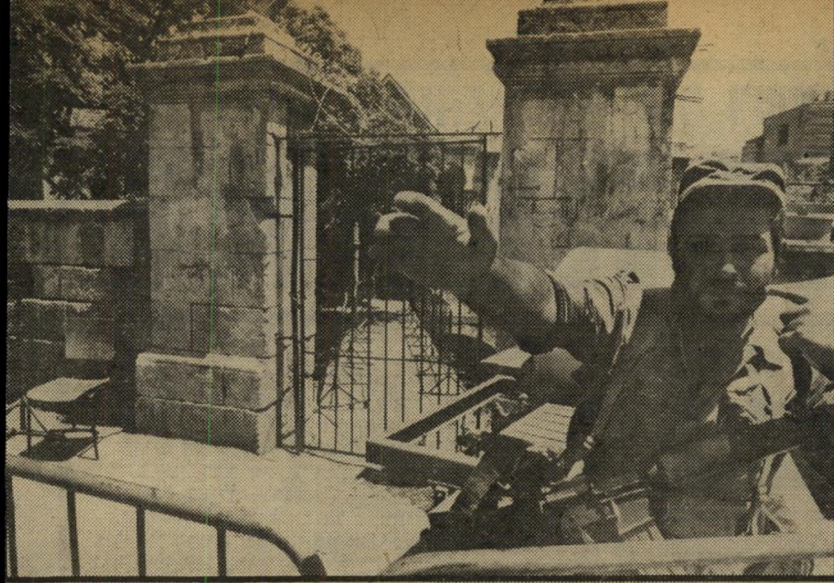
העוזעים ברשות-השידור פיזרו את האשליה כאילו מתכוון הליכוד לשמור על מיסטר ליברלי פנימי, יותר מכל אדם אחר, הצליח טומי לפיד (ראה הנדון) לעז- רר את הציבור ולשכנעו, כי הפנים ה- מחייכות של הליכוד הליברלי היו מסיכה.

אנשי הרוח והאומנות החלו מואסים בליכוד — ואין סכנה גדולה מזו. אנשי הרוח, אינם שווים חצי מעברה, כדבריו בני-האלמוות של יוסף אלמוגי, גם מיפי לגת-העבודה למדה שזוהי טעות מרה.

זה מתמוטט. מה קרה השבוע? שום דבר מיוחד, אך איכשהו החלה רוח חדשה מנשבת בארץ. הרבה יובלים קט- גים של אי-שביעות-רצון התאחדו בנחל אחד, ונחל שואף, מטיבעו, להפוך לנהר ולזרום אל הים.

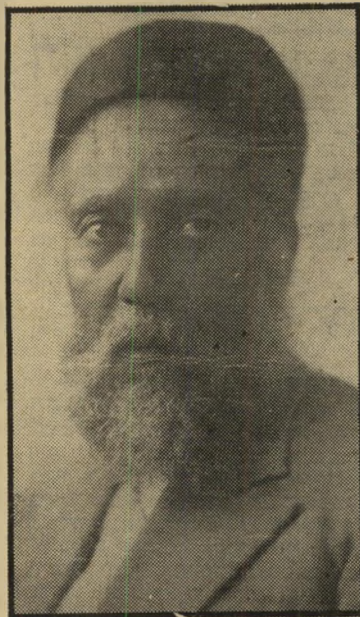
פעם זה קרה החלה אותה הרגשה עצמה פושי כהנתו של יצחק רבין, לפתע, בלי סיבה בולטת אחת, החלה פושטת בארץ הידיעה ש"העסק אינו דופק", ש"השילטון אינו מתפקד", ש"זה מתמוטט".

השבוע החלה אותה הרגשה עצמה פושי ט שוב ברחבי המדינה, בכל השכבות ובכל החוגים, לגבי שילטון, שזה עתה מלאו לו שנתיים, היתה זאת מהירות- שיא.

ששח צבאי

נאמר בשלט שהותקן ליד בניין הדסה על-ידי המימשל הצבאי, עד מילחמת-ששת-הימים נשמר הבניין ריק על-ידי עיריית חברון, לתושבי המקום לא ניתנה דריסת רגל בתוכו. עתה מתבססות בו נשות קרית-ארבע.

ל ש לנו קושאן על בניין הדסה, "הכריזה השבוע אחת מן הנשים הפולשות, שהשתלטו לפני כחודש ימים על הבניין, ברחוב המיסחרי של חברון, "ויותר מזה", הוסיפה אחת מחברותיה, אף היא פולשת, "יש לנו קושאנים על בתים נוספים של יהודים בעיר האבות". הנשים הפולשות דיברו בביטחון רב, כיאה לבעל-בית, שרכושו מפוזר על פני כל העיר, אלא שקושאן אמיתי, המעיד על בעלותן על בניין אחד לפחות בחברון לא היה בידיהן.

הן חזרו על סיפורן שוב ושוב, באוזני עיתונאים רבים, שעלו-לרגל לחברון, כדי לדווח על פלישת הנשים מקריית-ארבע. שכן כולם הבינו, אהדי הפולשות ומת- נגדיהן, כי תפיסת בניין הדסה הוא רק צעד ראשון בתוכניתם של הרב משה לווינגר וחבריו מגוש-אמונים, להשתלט על בניינים ובתים נוספים בעיבורה של העיר, עד הפיכתה עיר יהודית.

בזה

כוחנו!

ירפה שונה מגרסת הנשים הפול- שות הציג השבוע עור-דין אברהם פרנקו, אחד משלושת האפרוטופסים על רכוש כוללות חברון, שבשמו מרבים מת- נחלי קריית-ארבע לדבר.

כוללות ספרדים מגן אבות-חברון

אנו ר"ם האפרוטופסים על נכסי כוללות ספרדים "מגן אבות" חברון כיספים את כוחו של חוזה המקומי קריה ארבע-חברון ואת הפועצה הדתית קריה-ארבע-חברון לפעול למען החזרת הרכוש הודי למשפחותיהם ולהקים פוסדות תורה וחסד במקור בניינים אלה.

הננו ספרדים אותם על יוזמתם לחשו את לפור החזרה כבית חסד לאברהם. ימי נופם ה' עליכם ומעשה ידיכם יכונן.

ככוללות ספרדים מגן-אבות חברון.

הוכחה לבלוף

אנשי קרית-ארבע טוענים, כי שרדי הקהילה היהודית, שהתגוררה בחברון עד 1936, העבירו לידיהם את הבעלות על הבניינים היהודים בעיר. המיסך המצולם מוכיח כי טענתם משוללת יסוד.

"קושאן זה שטר בעלות", הסביר פרנ- קו, יליד חברון בן 83, "למתנחלים אין בעלות ואין שטר-בעלות. לא נתנו להם. מה שקיבלו מאיתנו היא הסכמה שלנו, שישתמשו בבניינים השייכים להקדש ה- יהודי, במיכתב שנתנו להם נאמר רק, שהוועד המקומי של קריית-ארבע רשאי להקים בבנייני היהודים שבעיר חברון

מוסדות תורה וחסד למיניהם. לא יותר." על סמך מיכתב זה פלשו הנשים ל- בניין, כשהן מצוידות בסלי-אוכל, חומי- ריינקוי וספרים. בתחילה ניסו החיילים למנוע מהן את השהות במקום, אך ללא הצלחה. "תראו", אמר חייל צעיר בנימה של התנצלות, "לא נעים, אי-אפשר להש- תמש בכוח נגד נשים וילדים. חוץ מזה